

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 3603

Doknr.
484241

Dato
29-06-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 20. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 446 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 446:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke bestemmelser i lovgivningen en kommune kan anvende, hvis formålet er, at en borger kan få en ledsager med til træning/genoptræning i et bassin/svømmehal, f.eks. hvis der er tale om handicappede eller ældre borgere, der har brug for hjælp til træning/genoptræning i vand.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at der kan ydes træning/genoptræning efter såvel sundhedslovgivningen som efter servicelovens § 86. Det lægges herefter til grund, at der spørges til træning efter servicelovens § 86.

Det lægges ligeledes til grund, at der ønskes en redegørelse for de bestemmelser i serviceloven, hvorefter der kan ydes direkte hjælp og støtte i forbindelse med træningen. De bestemmelser, hvorefter der udelukkende kan ydes støtte til befordring til og fra træningen uden samtidig hjælp og støtte i forbindelse med træningen, det vil sige servicelovens § 117 om individuel befordring og § 100 om merudgiftsydelse, er derfor ikke medtaget i besvarelsen.

Det kan herefter oplyses, at servicelovens § 86 om træning hører under ældreministerens ansvarsområde. Der er derfor indhentet en udtalelse fra Sundheds- og Ældreministeriet, som har oplyst følgende:

"Kommunalbestyrelsen skal i henhold til servicelovens § 86, stk. 1, tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse. Kommunalbestyrelsen skal i henhold til servicelovens § 86, stk. 2, tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge tilbuddene således, at den enkelte borger – på baggrund af dennes konkrete og individuelle hjælpebehov – har en reel mulighed for at benytte sig af tilbuddet. Det må således indgå i vurderingen, om borgeren for at kunne gøre brug af tilbuddet om træning fx skal have hjælp til at klæde om til træning eller til at komme til og fra tilbuddets placering. Det er op til kommunalbestyrelsen nærmere at tilrettelægge hjælpen inden for servicelovens rammer på en sådan måde, at borgerens behov tilgodeses.

Der er efter servicelovens § 86 ikke et krav om en lægefaglig vurdering af behovet for træning.”

Det kan desuden oplyses, at kommunen efter servicelovens § 85 skal tilbyde socialpædagogisk bistand til voksne med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Den socialpædagogiske bistand kan bestå af hjælp, rådgivning, støtte eller omsorg, så den pågældende kan leve et liv på egne præmisser. Den socialpædagogiske bistand kan fx ydes som et element i et samlet tilbud om bl.a. rådgivning, støtte, hjælp til pleje, behandling, træning, eller ledsagelse til personer uanset deres boform. Hjælpen kan blandt andet bestå af praktisk betonedede funktioner, som fx ledsagelse til træning, men forudsætter altid, at der er behov for et socialpædagogisk indhold i hjælpen.

Afslutningsvis skal det omkring ledsageordningen i servicelovens § 97 oplyses, at anvendelse af denne ordning bl.a. forudsætter, at borgeren opfylder de aldersmæssige kriterier, og at den aktivitet, der ønskes ledsagelse til, er selvvalgt. Betingelsen om selvvalgt aktivitet vil efter ministeriets opfattelse ikke være opfyldt, hvis der er tale om træning, som en borger er visiteret til.

Med venlig hilsen
Mai Mercado